

Tovább tart a német agónia

2025 november 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A mai német politika szélsőséges és értelmetlen klímaideológiával ellehetetleníti az egész német ipart és elszegényíti a lakosságot.

Egy évvel ezelőt, 2024. november 6-án Olaf Scholz kancellár elbocsátotta pénzügyminiszterét, Christian Lindnert,

mire az FDP kilépett a koalícióból, kialudt a jelzőlámpakormány utolsó pislákoló égője is. Nem sokan sírtak utána, az ideológiai különbségek okozta rengeteg vita, széthúzás és kompromisszumkészség hiánya már a nyár óta elrevetítette a kudarc árnyékát. A kisebbségi kormány még december 16-ig húzta-halasztotta az elkerülhetlent, de egy az elvárásoknak megfelelően elveszített bizalmatlansági szavazással a Scholz-kormány végleg kimúlt.

A lámpaoltást előidéző szabad demokraták (FDP) a februári választások nagy vesztesei lettek, kiestek a szövetségi parlamentből és belezuhantak a jelentéktelenség szakadékába. Alig van már olyan tartomány, ahol még bent vannak a parlamentben. A többiek egy rövid, de hazugságokkal és csalárd ígéretekkel, simlis háttéregyezményekkel teli választási kampány és az AfD-nek a második helyre történt elretörését eredményező választás után a CDU elnöke személyében a második fordulóban megválasztottak egy másodosztályú (németül: -zweite Wahl) kancellárt.

Friedrich Merz a balliberális ellenzékkel kötött kompromisszumaival annyi választási ígéretét szegte meg, hogy Pinocchio elszegédhetne hozzá ipari tanulónak. A kampány során hangoztatott kijelentése, a baloldalnak vége helyett a baloldal béklyójában vergődés következett.

Az azóta eltelt időszak mutatja, hogy sem az ország gazdasága, sem a lakosság életminősége, sem a politikai kultúra nem javult, hanem minden szinten szinte minden rosszabb lett.

Merz a választás előtt az alaptörvénybe fektetett adósságfék betartása helyett, az SPD és a Zöldek nyomására, beleegyezett egy 950 milliárdos óriáshitel felvételébe, amelyből 500 milliárdot az infrastruktúra és a versenyképesség fejlesztésére kellene fordítani, de már most a korábbi jelzőlámpakormány zöldségprogramjainak folytatására és a gazdaság dekarbonizálására dobják ki az ablakon.

A CDU-bázis hiába morgolódik a hatalmas adósság miatt, Merz azt nem veszi figyelembe. Ahogy azt sem, hogy az AfD-vel egy kényelmes konzervatív többséggel kormányozhatna és hozhatná helyre a német gazdaságot. A CDU vezetői politikusai inkább az AfD elleni tüzfalat építgetik tovább. Senki sem mer kilógni a sorból, mert akkor fuccs a jó állásoknak, listahelyeknek, kapcsolatoknak.

Eközben

a német gazdaság már három éve stagnál és recesszióban van. Az ipari termelés csökken, az energiaválság, a megsokszorozódott gáz-, olaj- és áramárak miatt a tömegek menekül az országból, a munkanélküliség fokozódik, a hisztérikus szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének ideológiája tovább rombolja a kilátásokat és növeli az inflációt.

Az emberek életkörülményeit megdrágító és romboló fűtéstörvény, amit a Zöldek erőszakoltak rá a lakosságra, de Merz kampányígérete ellenére sem törölt el, megkeseríti a házépítők és a lakásmodernizálók életét.

A gáz- és olajkazánokat kiváltani hivatott, de alacsonyabb hatékonyságú, viszont méregdrága hőszivattyúk beépítését előíró rendelkezések miatt rengeteg ingatlanulajdonos fog eladósodni és fogja házát, lakását elveszíteni, ha ezen nem változtatnak.

A braziliai klímacsúcson Friedrich Merz továbbra is az ipari termelés „zöldítésének” szükségességét hangsúlyozta. Míg az USA teljesen kiszállt a klímakamu béklyójából és sutba dobta a Biden-kormány összes szén-dioxid-kibocsátást csökkentő intézkedését,

Merz továbbra is a bukott ideológia kudarcba fulladt elképzeléseinek rabja, amelynek „a központi eleme a szén-dioxid-kibocsátás beárázása. Mint piacgazdasági és így hatékony eszköz, ez a központi eleme a transzformációnknak” – idézte a konzervatív NUIS magazin Merz beszédét.

„Ehhez több ezer kilométert repült, hogy Brazíliából okítson minket, hogy gazdaságunkat sajnos meg kell semmisíteni a klíma érdekében. Ez a kancellár katasztrófa a gazdaság számára” – írta a főszerkesztő, Julian Reichelt.

A szén-dioxid-tanúsítványok kereskedelmével csak azok járnak jól, akik az egész klímahisztériát kitalálták és ráerőszakolták a nyugati világra. Egy olyan világban, amelyben mindent be lehet árazni és mesterségesen szök keresztmetszetet kelteni, csak azok az óriásbefektetők járnak jól, mint a BlackRock, amelynek németországi fiókjai

felügyel?bizottságának elnöke Merz volt. Kinek is dolgozik akkor a kancellár valójában?

A német klímapolitika az acél- és vegyipart is tönkreteszi. Az acéliparban 90 ezer dolgozót veszélyeztet a megfizethetetlen úgynevezett zöld acél, azaz a gáz helyett hidrogénnel történ? acélgártást propagáló politika. A hidrogén el?állítására méregdrága, nincs is elég bel?le, gazdaságilag zsákutca.

Ha megsz?nik a német acélgártás, akkor az autógyárak és az ipar többi résztvev?je csak bizonytalan importból származó alapanyagokkal tud gazdálkodni. Ez a jelenlegi, világszerte tomboló, kiszámíthatatlan vám- és szankciójárvány miatt tervezhetetlenné teszi a termelést.

A világ második legnagyobb acélgártó konszernje, az ArcelorMittal németországi kohóiban nem fejleszt tovább a zöldítés irányába, hanem lemond az 1,3 milliárd eurós állami támogatásról is, inkább kivárja, hátha észhez térnek a német politikusok. A hagyományos német politika az adófizet?k pénzével szubvencionálná az iparnak az áramot és az acéltermelést, kényszerítené az állami vállalatokat a versenyképtelen zöld acélból készült drága termékek vásárlására. A Merz-kormány nyolc cent/kWh ipari áram árat akar, míg a lakosság negyven cent/kWh áron kapja az áramot. Na, ez a fordított rezsicsökkentés. Mi ez, ha nem szocialista tervgazdaság?

Az autóiparban munkahelyüket elveszt?, jól képzett fémipari munkások majd a hadiiparban találhatnak új munkahelyet, mert a NATO háborús hisztériakeltése és a GDP öt százalékának hadikiadásokra költend? elvárása ott teremt új állásokat. Persze ez az egész nem más, mint egy zseniális marketingkampány a hadiipari cégeknek,

amelyek f?bb részvényesei a hírhedt nagy amerikai befektet?k, mint a BlackRock, a Vanguard, State Street stb. A német Rheinmetall részvényeinek 32 százaléka is amerikai kézben van.

A mai német politika a legjobb úton halad afelé, hogy széls?séges és értelmetlen klímaideológiával ellehetetlenítse és megfojtsa az egész német ipart, elszegényítse a lakosságot, amely a folyamatos médiaagymosás következtében fel sem ismeri, hogy az ? b?rére megy a játék.

Az agonizáló gazdaságot megszokott, normális módszerekkel már nem lehet m?ködtetni. Thilo Sarrazin tizenöt évvel ezel?tt írt könyve, a Németország felszámolja önmagát beigazolódni látszik. De ez a látszat nem csal, hanem maga a keser? valóság.

Vida Ákos

A szerz? újságíró (München)

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
